

en viden, bør de komme frem med den til undersøgelseskommissionen, så alt kan blive undersøgt.

Kl. 16.10

Jeg er selvfølgelig godt klar over, at der er en begrænsning i forhold til dem, der kan risikere selv at blive involveret i noget, hvor der er en sanktion, men det er ikke det, vi taler om. Det er alle andre, der kan have en viden, som kan være relevant for undersøgelseskommissionen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Spørgsmålet knytter sig til min besvarelse af 20. maj af spørgsmål nr. S 3259 fra samme spørger. I den besvarelse beskrev jeg bl.a. de redskaber, som den kommende undersøgelseskommission i Dan Lyngesagen vil have til at oplyse om de hændelsesforløb, som kommissionen skal undersøge og vurdere. Jeg omtalte også i den forbindelse, at kommissionen i medfør af loven om undersøgelseskommissioner vil kunne anmode samtlige offentlige myndigheder, der kan tænkes at være i besiddelse af skriftligt materiale i sagen, om at udlevere alt relevant materiale. Myndighederne vil herefter være forpligtet til at gennemgå alle arkiver og journaler og finde alt materiale frem, som er relevant for kommissionen.

Tilsvarende nævnte jeg i besvarelsen, at kommissionen vil kunne anmode de berørte myndigheder om at udarbejde fortegnelser over de personer, som det efter myndighedernes opfattelse vil kunne være relevant for kommissionen at afhøre. Kommissionen vil herefter kunne beslutte, hvilke personer der skal indkaldes til at afgive forklaring som vidne.

På den baggrund er det også fortsat min opfattelse, at de mere formelle procedurer, der drejer sig om f.eks. fremskaffelse af relevante dokumenter og indkaldelse af relevante vidner til brug for kommissionens undersøgelse, skal overlades til kommissionen selv. Det er den ordning, som loven om undersøgelseskommissioner bygger på, bl.a. med baggrund i, at kommissionen skal udføre sine opgaver i fuldstændig uafhængighed af regeringen.

Når dette er sagt, vil jeg imidlertid gerne understrege, at jeg er enig med spørgeren i, at det er meget vigtigt, at undersøgelseskommissionen modtager alle relevante oplysninger. Formålet med at nedsætte kommissionen er jo netop at sikre, at hver en ting, der har at gøre med Dan Lyngesagen, kommer frem. Hvis den situation

skulle opstå, at der f.eks. er personer, som kommissionen af en eller anden grund ikke måtte være opmærksom på, men som mener at kunne bidrage med oplysninger i sagen, er det derfor meget vigtigt, at disse personer gør det eneste rigtige, nemlig selv at sørge for, at der bliver rettet henvendelse til kommissionen, således at kommissionen i overensstemmelse med lovens almindelige ordning kan tage stilling til, om man f.eks. ønsker at indkalde de pågældende som vidner.

Så jeg tror i realiteten ikke, at der er den store uenighed mellem spørgeren og mig. Men jeg må fastholde, at det er kommissionen selv, der påtager sig den her arbejdsopgave, og jeg vil finde det utidigt, hvis jeg som minister skulle begynde at diktere, hvordan arbejdet skal tilrettelægges.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen og for opfordringen til, at folk henvender sig til undersøgelseskommissionen. Det var lige præcis det, som jeg synes var meget vigtigt at få frem, så det vil jeg gerne takke ministeren for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3433

22) Til fødevareministeren af:

Karen J. Klint (S):

»Agter regeringen, da handleplanen for handikapområdet ikke omfatter en særlig mærkning af fødevarer, så folk med allergi bedre kan foretage indkøb, gå på restaurant m.v. og dermed undgå at købe eller spise noget, som udløser deres allergi, ved siden af handlingsplanen at arbejde for en sådan mærkning?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at der f.eks. i England er en mærkning på menukort med symboler for de mest udbredte fødevareallergier, så gæster let kan orientere sig om indholdet, før de bestiller en ret, og da flere og flere borgere rammes af fødevareallergi og astma, vil en sådan mærkning være en god hjælp for at undgå anfald provokeret af fødevarer, som allergikere ikke kan tåle.